

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 26. SZÁM, 2008. JÚL. 27

Kedves Testvéreim!

Jézus a mai Igében egy nagyon különleges és provokatív példázatot mond. A legtöbb embernek az Isten országáról elmondott példázatokkal kapcsolatban az az elvárása, hogy azok csupán lelki igazságokat tartalmazzanak, de ha már

meg is dicséri az okosságáért, az már végképp sértheti az igazságérzetünket. Vagy talán a politikai afférokhoz szokott fülünk ezen már meg sem lepődik? Ott bevett szokás, hogy egy főnök úgy bábárik beosztottjával, mint itt a gazda a sáfárával. Ha valaki kellemetlenné válik,

Majd szólt a tanítványaihoz is (Jézus): „Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára. Ezt bevádolták nála, hogy eltékozolja a vagyonát. Ezért előhívatta, és így szólt hozzá: Mit hallok rólad? Adj számot a sáfárságról, mert nem lehetsz többé sáfár. Erre a sáfár így gondolkozott magában: Mit tegyek, ha uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek. Tudom már, mit tegyek, hogy amikor elmozdítanak a sáfárságból, legyen, aki befogadjon házába. Azután egyenként magához hívatta urának minden adósát, és megkérdezte az elsőtől: Mennyivel tartozol az én uramnak? Az így felelt: Száz korsó olajjal. Erre azt mondta neki: Vedd az írásodat, ülj le gyorsan, és írd ötvenet. Azután a másiktól is megkérdezte: Tę mennyivel tartozol? Az így válaszolt: Száz kórus búzával. Erre így szólt hozzá: Vedd az írásodat, és írd nyolcvanot. Az ura pedig megdicsérte a hamis sáfárt, hogy okosan cselekedett, mert e világ fiai a maguk nemében okosabbak, mint a világosság fiai. Én is mondom nektek: szerezetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

Lk 16,1-9

– mint itt ebben a maiban – pénzről és pénzügyi csalásról van benne szó, akkor talán az lenne a legkevesebb, ha az, aki csalt, a példázat végén elnyerné a méltó büntetését. Az pedig, hogy a végén a hamis sáfárt, aki meglopta az urát, az ura

ha egy „jó munkaerő” kétséssé teheti a főnöke hitelét, akkor jobb az ilyen munkaerőtől rövid úton megválni. Vizsgálatra nincs is szükség. Akihez a gyanúnak még csak az árnyéka is közel került, inkább menjen. A politika világába be-

lefér az is, hogy a főnök megdicséri a beosztottját, amiért képes volt ügyesen bebiztosítani a jövőjét.

A sáfár feladata az volt, hogy a gazda vagyonát jól forgassa és hasznot termeljen. Magát megnevezni nem akaró hírforrás révén a gazda azonban arról értesül, hogy az intézője folyamatosan meglopja őt. A hírforrást nevezhetjük Vádlónak, vagy örök Vádlónak. Az itt szereplő görög szóban az rejlik, hogy aki bevádolta a sáfárt a gazdánál, az ezzel ártani akart, és vállalja azt a kockázatot is, hogy esetleg valótlan állít. A gazda pedig meneszti állásából a sáfárát.

Mihez kezdjen most? A kapálást eddig mások végezték helyette. Soha nem volt szüksége arra, hogy fizikai munkát végezzen. Erre ott voltak a beosztottai. Eddig hatalma volt más emberek és az egész gazdaság felett. Szégyenszemre álljon ki koldulni? A sáfár világosan látja a helyzetét. Óriási törés állt be az életében. Ami eddig a boldogulást jelentette, az egyszerre megszűnt. Nem is érzi, hogy bármilyen módon is lenne még jövője. Egyedül maradt. Nincs támasza.

Nem tudom, hogy volt-e valaki olyan helyzetben, amikor úgy érezte, hogy kihúzták a lába alól a talajt. Amikor azt érezte, hogy olyan ütést mért rá más, hogy nem bír talpon maradni, megtántorodik és elhagyja a testét az erő. Erőtlenül a földre roskad. Számunkra Testvéreim, hatalmas, új erővel megtöltő biztatás és megtapasztalt valóság, hogy Jézus az, aki a legkilátástalanabb helyzetben is elhozza a megoldást, ha oda merjük tenni a gondunkat a kezébe.

A hamis sáfár más megoldást választ. Látja, hogy a kialakult helyzetet sehogyan sem lehet megúszni és szembenéz vele. Kétségbeesésében egy mentőötletet támad: a lekötelezettjeivé teszi azokat, akik a gazdájának tartoznak. Eddig lopott, most okiratot is hamisít, de ezáltal a csalás által bebiztosítja a jövőjét. Nem óvatoskodik, nem téblábol, hanem nagyon határozottan és nagyon gyorsan oldja meg a problémáját azon a módon, ahogy az számára a leghatékonyabbnak tűnik.

A világ fia ő. Ebből a szempontból kétezer éve a világ nem sokat változott. A mai szabad világunkban is ügyesnek van kikiáltva az, aki mások kárára vagy terhére él. Csak egy példát hadd említsek. Az ügyeskedők láthatatlan kezeitől nincsenek biztonságban még a temetők sem. Ami fém, kő és virág, az eladható újra. Jézus az ő eszességüket és találékonyságukat például állítja a világosság fiai számára. Nem a cselekedeteiket és a munkamódszereiket, csak a hozzáállásukat egy-egy nehéz probléma megoldásához. Aki lusta és mulaszt, az mindig kapkod. Mivel kapkod, ezért hibázik, mivel hibázik, ezért ideges és ingerült. Aki viszont folyamatosan Istenre figyelve él, az tud várni. Az nem kapkodja el a dolgokat, nem hamarkodja el a döntéseit, hanem megbeszéli Istennel. A jövője Isten kezében van.

A hívő ember nem azért mutatja meg azt, hogy Jézushoz tartozik, hogy butaságokat tesz és rossz döntéseket hoz. Nem az a szelidség, hogy fát engedek vágni a hátamon. Jézus a szelidség mellé a ravaszsgot is odaállítja (Mt 10,16).

Tisztességesnek kell lennem, de egyben eszesnek is. A sáfár találékony-sága például értékű. Emellett említenék egy olyan példát is, amikor a szeretet vezérelte az embereket különleges leleményességre, nem pedig önmaguk féltése: ez pedig az, amikor férfiak tetőt bontottak, hogy a barátjukat le tudják engedni Jézushoz és az meg tudjon gyógyulni (Lk 5,17-26). Vajon bennünk megvan-e a tetőtbontók leleményessége? A megoldhatatlannak tűnő helyzetben merünk-e szokatlan megoldásokhoz folyamodni?

A hamis sáfár a döntése által bebiztosította a jövőjét. Nem kellett többé amiatt aggódnia, hogy hol fog lakni és mit fog enni. A gazdája vagyonán, újabb család által megvásárolta a boldogulását. Nyert, de milyen áron? Az egyik bajt a másikkal takarta be. Csalással lopást fedett el. Bizony, Isten nélkül mi is csak bajt bajra halmozunk. Nélküle a sáfárkodásunk ugyancsak kétes. Egy nagy vagyon fölé rendeltettünk intézőnek. Szabadon döntünk magunk fölől és szabadon rendelkezünk a ráknbizottakkal. De egy nap a gazda, a vagyon tulajdonosa minket is számon kér, hogy hogyan végeztük a dolgunkat. **Semmiképpen nem tud az ember egyedül Isten vagyonának jó sáfára lenni.** A mi kezünkön is sikadnak el drága alkalmak, ki nem mondott szavak, nem ápolt talentumok. Sok dolog kifolyik az ujjaink között. Erről mind számot kell adnunk.

A sáfár amikor látta, hogy nem tud megállni Isten ítélőszéke előtt, úgy döntött, hogy csökkenti az adósságnak a mértékét. A gazdának tartozók hadd ne fizessenek annyit és az így elsikkasztott

vagyon által barátokat gyűjt a jövőre nézve. Mit jelent az tulajdonképpen, amit tesz?

Az arámban az adósság a bűn szinonimája. A sáfár itt bűnöket bocsát meg. Valóban, azokat a bűnöket, amiket ellenünk követtek el, kötelességünk meg bocsátani, de az ember a bűnadósságát egyedül nem bírja kifizetni. Ha csökken is a tartozásunk a Gazda, Isten felé, mégsem tudunk minden tartozást kifizetni.

Helyettünk Jézus Krisztus fizette ki az adóslevelünket. Odaszegezte a Golgota keresztféjére és drága vére árán megfizette a mi tartozásunkat Istennek.

Előre tudta, hogy mi emberek nem tudunk fizetni, csak csalni tudunk. Mi is csak annyit tudunk mondani, hogy írj annyit, írj ennyit.

A kifizethetetlen adósságot Ő vállalta. Azért jött, hogy értünk, hamis sáfárként meghaljon, és az Ő tiszta életével megváltson minket minden hamisságunkból és bűnünkéből.

Ha ezt valaki hiszi, az szabad ember, az többé nem adósa senkinek, még Istennek sem, mert ami vád volt ellenünk, abból Jézus tisztára mosott bennünket.

Ámen

(Elhangzott 2008. július 20-án)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól. A nyári időszakban (július, augusztus) a Bibliórák szünetelnek.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten, a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

REFORMÁTUS HÍRMONDÓ

– 2009-re minden biztonnal elkészül a Kárpát-medencei református egyházak közös alkotmánya; ennek megszövegezésére és egy közös álláspont kialakítására került sor Pápan június 18-20. között, ahol a 146 fős generális konvent tagjai tartottak eszmecsere-t. A háromnapos találkozón a közös, határokon átívelő magyar református egyház alkotmányának alapelveiben egyeztek meg, és ennek szövegszerű változatát készítették el a küldöttek. Ezt a kilenc egyházkerület közgyűlésének ratifikálnia kell, majd jövő májusban Budapesten kihirdetik az összes magyar református egyház szervezeti egyesülését.

ADOMÁNYGYŰJTÉS

– A Szlovákiai Református Keresztény Egyház gyűjtést hirdetett a természeti katasztrófa által megsérült ipolypásztói református templom helyreállítására. Július 4-én hatalmas erejű villám csapott bele a 800 éves templomba. A torony nagyobb része rádőlt a hajó tetőszerkezetére, ami beszakadt: a téglák, a kövek, a gerendák és az egyik harang az orgonára estek, és darabokra zúzták. Gyülekezetünk presbitériuma úgy döntött, kétheti perselypénzzel támogatja az Ipolypásztói Református Egyházközséget.

„Mily kedvesek a te hajlékaid, ó Seregek Ura!

Sóvárog, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez.

Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáraidnál, Seregek Ura, királyom és Istenem!”

Zsolt. 84, 2-4
(Sóvárgás a templom után)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz